Η αλήθεια για την επέκταση του Συμφώνου Συμβίωσης στα ομοφυλόφιλα ζευγάρια

Categories : ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ

Date : 3 Δεκεμβρίου, 2013

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΕΝΩΜΕΝΗΣ ΡΩΜΗΩΣΥΝΗΣ

Πρὶν ἀπὸ λίγες ἡμέρες πληροφορηθήκαμε ὅτι ἡ γνωστὴ ὀλιγομελὴς ὁμάδα τοῦ Παρατηρητηρίου τοῦ Ἐλσίνκι (βλ. σχετικά προηγούμενο άρθρο μας εδώ) πέτυχε τὴν καταδίκη της χώρας μας στὸ Εὐρωπαϊκὸ Δικαστήριο Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων ἐπειδὴ οἱ ὁμοφυλόφιλοι δὲν δύνανται δυνάμει τῆς Ἑλληνικῆς Νομοθεσίας νὰ συνάψουν Σύμφωνα Κοινωνικῆς Συμβίωσης. Φυσικὰ οὐκ ὀλίγα «πρόθυμα» μέσα μαζικῆς ἐνημέρωσης φρόντισαν νὰ παραλλάξουν τὴν ἀνωτέρω εἴδηση κάνοντας λόγο γιὰ «εὐρωκαταδίκη» της Ἑλλάδος λόγῳ ἀπαγόρευσης τῆς δυνατότητας τοῦ γάμου καὶ τῆς δημιουργίας οἰκογένειας στὰ ὁμοφυλόφιλα ζευγάρια.

Ἀρκεῖ ἡ ἀνάγνωση τοῦ κειμένου τῆς ἀπόφασης γιὰ νὰ μπορεῖ κανεὶς νὰ ἐξάγει τὴν ἀλήθεια ποὺ ἔχει ὡς ἑξῆς:

Τὸ Εὐρωπαϊκὸ Δικαστήριο Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων παρατήρησε ὅτι δὲν ὑπάρχει ὁμοφωνία ἀνάμεσα στὰ κράτη μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης, ἀλλὰ ἡ τάση εἶναι ὁλοένα καὶ μεγαλύτερη ὑπὲρ τῆς θέσπισης τύπων νομικῆς ἀναγνώρισης τῶν σχέσεων τῶν

ὁμοφύλων. Ἀπὸ τὰ 19 κράτη ποὺ ἔχουν θεσπίσει κάποια μορφὴ καταχώρισης συμβίωσης ἐκτός τοῦ γάμου, ἡ Λιθουανία καὶ ἡ Ἑλλάδα εἶναι τὰ μόνα κράτη ποὺ ἔχουν ἐπιφυλάξει ἀποκλειστικὰ καὶ μόνο στὰ ἑτερόφυλα ζευγάρια τὴν δυνατότητα αὐτή. Τὸ Δικαστήριο ἐπισήμανε ὅτι τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ δύο αὐτὲς χῶρες ἔχουν μείνει μόνες τους στὴν ἐξαίρεση αὐτὴ δὲν σημαίνει ὅτι ἔχουν γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ ἄδικο. Τὸ Δικαστήριο ἔκρινε λοιπὸν -καὶ ἐδῶ εἶναι τὸ πιὸ σημαντικὸ-**ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση δὲν ἐξέθεσε πειστικοὺς καὶ ἐπαρκεῖς λόγους γιὰ τὴ δικαιολόγηση τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν ὁμόφυλων ζευγαριῶν** ἀπὸ τὸ πεδίο ἐφαρμογῆς τοῦ Ν.3719/2008. Γι’ αὐτὸ ἔκρινε ὅτι ὑπῆρξε παραβίαση τῶν Ἄρθρων 14 σὲ συνδυασμὸ μὲ τὸ Ἄρθρο 8.

Τὸ συγκεκριμένο ἀπόσπασμα τῆς ἀποφάσεως ἔχει ὡς ἑξῆς:

«The fact that, at the end of a gradual evolution, a country finds itself in an isolated position as regards one aspect of its legislation does not necessarily imply that that aspect conflicts with the Convention (see F. v. Switzerland, 18 December 1987, § 33, Series A no. 128). Nevertheless, in view of the foregoing, the Court considers that the Government **have not offered convincing and weighty reasons** capable of justifying the exclusion of same-sex couples from the scope of Law no. 3719/2008. Accordingly, it finds that there has been a violation of Article 14 taken in conjunction with Article 8 of the Convention in the present case.»

Εἶναι λοιπὸν σαφὲς ὅτι τὸ Δικαστήριο δὲν δικαίωσε τὰ ὁμοφυλόφιλα ζευγάρια ἐπειδὴ πράγματι περιοριζόταν τὰ δικαιώματά τους, ἀλλὰ γιατί ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση δὲν κατάφερε νὰ πείσει τὸ Δικαστήριο γιὰ τοὺς λόγους ἐξαίρεσής τους. Ἐλέγχθηκε λοιπὸν ἀρνητικὰ ὁ τρόπος ποὺ ὑπερασπίσθηκε ἡ Ἑλλάδα τὴ νομοθεσία της καὶ ὄχι γιατί εἶχαν δίκαιο οἱ ὁμοφυλόφιλοι προσφεύγοντες.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ πρέπει νὰ τονισθεῖ ὅτι τὴν ὑποστήριξη τῶν προσφυγῶν τῶν ὁμοφυλοφίλων κατὰ τῆς Ἑλλάδος εἶχε ἀναλάβει προσωπικὰ μὲ τοὺς συνεργάτες του ὁ διατελέσας Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν Δημόσιας Διοίκησης καὶ Ἀποκέντρωσης τῆς Ἑλλάδος στὴν κυβέρνηση Κώστα Σημίτη κ. Νικόλαος Ἀλιβιζάτος, ἐνῷ στὴν ἐπιχειρηματολογία του τὸ Δικαστήριο ἐπισήμανε ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Ἐπιτροπὴ Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου ἔκρινε ὅτι ὁ νόμος εἰσήγαγε ἀθέμιτη διάκριση καὶ ὅτι τὸ Ἐπιστημονικὸ Συμβούλιο τῆς Βουλῆς εἶχε λάβει τὴν ἴδια θέση.

Μὲ ἄλλα λόγια λοιπὸν **ἡ ἴδια ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία ὄχι μόνο δὲν ὑποστήριξε τὴ βούληση τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ἀλλὰ ἀντίθετα τὴν ὑπέσκαψε**!

Καὶ φυσικὰ σὲ χρόνο ρεκὸρ προωθεῖται ἡ σχετικὴ νομοθετικὴ μεταρρύθμιση ὥστε ἡ χώρα μας νὰ συνταχθεῖ στὶς ἐπιταγὲς τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δικαστηρίων. Σύμφωνα μὲ τὰ μέσα μαζικῆς ἐνημέρωσης ἀλλὰ καὶ τοὺς «ὑπευθύνους» εἶναι ὑποχρέωσή μας νὰ σεβόμαστε τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα καὶ τὶς διεθνεῖς ὑποχρεώσεις μας.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση καὶ τὰ κόμματα ἐν γένει, ἔχουν ὅμως ἐπιλεκτικὴ προθυμία στὴ συμμόρφωση στὶς ἀποφάσεις τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων. Μεταξὺ ἄλλων τὸ 2009 ἡ χώρα μας εἶχε καταδικασθεῖ ἀπὸ τὸ ἴδιο Δικαστήριο γιὰ τὴ νομοθετικὴ ρύθμιση ποὺ προβλέπει ὅτι οἱ ἀξιώσεις κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ὑπόκεινται σὲ διετῆ προθεσμία παραγραφῆς, σὲ ἀντίθεση μὲ τὴν πενταετῆ παραγραφὴ ποὺ ὑπόκεινται οἱ ἀξιώσεις κατὰ τοῦ ἰδιώτη ἐργοδότη. Γιὰ τὴν καταδίκη αὐτὴν οὐδεμία νομοθετικὴ ρύθμιση ἔγινε καὶ οἱ ὀφειλὲς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους πρὸς ἑκατοντάδες χιλιάδες πολίτες παραγράφονται ἄρον ἄρον παρὰ τὴν καταδικαστικὴ ἀπόφαση.

Ἐδῶ ὅμως, γιὰ μία ρύθμιση ποὺ εἶναι ἀντίθετη στὴ βούληση τῆς συντριπτικῆς πλειοψηφίας τῶν Ἑλλήνων, ποὺ διακινδυνεύει τὴν Συνταγματικὰ προστατευόμενη Ἑλληνικὴ Οἰκογένεια, τὸ Ἑλληνικὸ Κράτος σπεύδει.

Ὡς Ἑνωμένη Ρωμηοσύνη θὰ κλείσουμε τὸ ἄρθρο μας αὐτὸ μὲ μία παράκληση. Δὲν γράψαμε τὰ παραπάνω ἁπλὰ γιὰ νὰ σᾶς κάνουμε νὰ ἀγανακτήσετε. Δὲν ἀρκεῖ αὐτὸ γιατί ὡς γνωστὸν τὸ ρῆμα « ἀγανακτῶ » εἶναι ἀμετάβατο. Τὸ ὀφείλουμε στὴν πατρίδα μας καὶ στὰ παιδιά μας νὰ δράσουμε. Ὀφείλουμε νὰ ἐπικοινωνήσουμε μὲ τοὺς βουλευτὲς τῆς περιοχῆς μας καὶ νὰ τοὺς ξεκαθαρίσουμε ὅτι θεωροῦμε ὡς ἀπαράδεκτη τὴν ψήφιση τῆς ἐπέκτασης τοῦ Συμφώνου Συμβίωσης στοὺς ὁμοφυλόφιλους. Ὅτι κάτι τέτοιο θὰ ἀνοίξει τὴν κεκρόπορτα σὲ βάρος τῆς ἑλληνικῆς οἰκογένειας καὶ τοῦ μέλλοντός μας γιατί ὅπως λέει καὶ ὁ γέροντας Παΐσιος: **«Μόλις σβήσει ἡ οἰκογένεια, θὰ σβήσει ὁ κόσμος». Κι ἂν σᾶς ψελλίσουν περὶ εὐρωπαϊκῆς ὑποχρεώσεώς μας ζητῆστε τους νὰ τακτοποιήσουν νομοθετικὰ πρῶτα τὶς παλαιότερες ὑποχρεώσεις τους**

πρὸς τὸ Εὐρωπαϊκὸ Δικαστήριο. Προηγοῦνται χρονικὰ καὶ δὲν ἔχουν παραγραφεῖ.